

ÎNCHEIERE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Victoriaimobil”,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Victoriaimobil” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Protect Tehnologie” privind rezilierea contractului de antrepriză, încasarea datoriei și penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Victoriaimobil” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 mai 2013,

a c o n s t a t a t:

La 16.11.2012 SRL „Victoriaimobil” s-a adresat cu acțiune împotriva SRL „Protect Tehnologie” privind rezilierea contractului de antrepriză nr.05/03-2011 din 28.03.2011, încasarea datoriei în mărime de 30000 lei, penalitățile contractuale și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28.03.2011 între SRL „Victoriaimobil” și SRL „Protect Tehnologie”, a fost încheiat un contract de antrepriză sub nr.05/03-2011, prin care pârâtul s-a obligat să efectueze lucrări de proiectare și dare în exploatare a rețelelor electrice. Astfel, obiectul contractului în cauză a servit la executarea de către pârât a lucrărilor privind elaborarea și pregătirea documentelor executorii pentru predarea obiectului comandatarului în cadrul Inspecției Teritoriale de Energetică. A indicat că potrivit pct.2.1 al contractului, costul serviciilor a fost stabilit conform anexei nr.1, care a constituit suma de 30000 lei, iar potrivit ordinului de transfer din 29.03.2011 a transferat pârâtului această sumă integral pentru efectuarea lucrărilor, astfel și-a onorat obligațiile contractuale asumate. Însă, pârâtul nu și-a executat lucrările la care s-a obligat să le efectueze până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată. A indicat că la adresările sale către pârât cu referire la neexecutarea obligațiilor contractuale în vederea soluționării conflictului pe cale extrajudiciară, acesta nu i-a dat nici un răspuns.

Astfel, a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr.05/03-2011 din 28.03.2011, încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei în mărime de 30000 lei, penalitățile contractuale și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17.05.2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat din contul SRL „Victoriaimobil”, în

beneficiul SRL „Protect Tehnologie”, cheltuielile ce judecată legate de acordarea asistenței juridice în sumă de 1000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.12.2013, a fost respins apelul declarat de SRL „Victoriaimobil” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17.05.2013.

La 12.02.2014, SRL „Victoriaimobil” a declarat recurs, în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea copiei deciziei instanței de apel pentru cunoștință este datată cu 11.12.2013, însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei nu sunt, prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de SRL „Victoriaimobil” împotriva SRL „Protect Tehnologie”.

În motivarea recursului a invocat art. 432 alin.(2), precum că la examinarea acțiunii în cauză instanța de judecată a încălcat normele de drept material.

Recurentul menționează că instanțele de judecată neîntemeiat au respins acțiunea, au ajuns la concluzii greșite fără suport probatoriu. Recurentul a invocat art.737 alin.(1), art.747 alin.(2) Cod Civil, menționând că rezilierea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte. În susținerea cererii de recurs a mai invocat dispozițiile art.14 alin.(1), art.268 lit.a), art.572 alin.(2), art.624 alin.(1), art.931-945, art.946 alin.(2), art.970-979 Cod Civil; art.94, art.96 alin.(1¹), art.432 alin.(2) lit.a) și b) CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră că recursul declarat de SRL „Victoriaimobil” este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurentul SRL „Victoriaimobil”, precum că decizia instanței de apel este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Victoriaimobil”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Victoriaimobil”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală